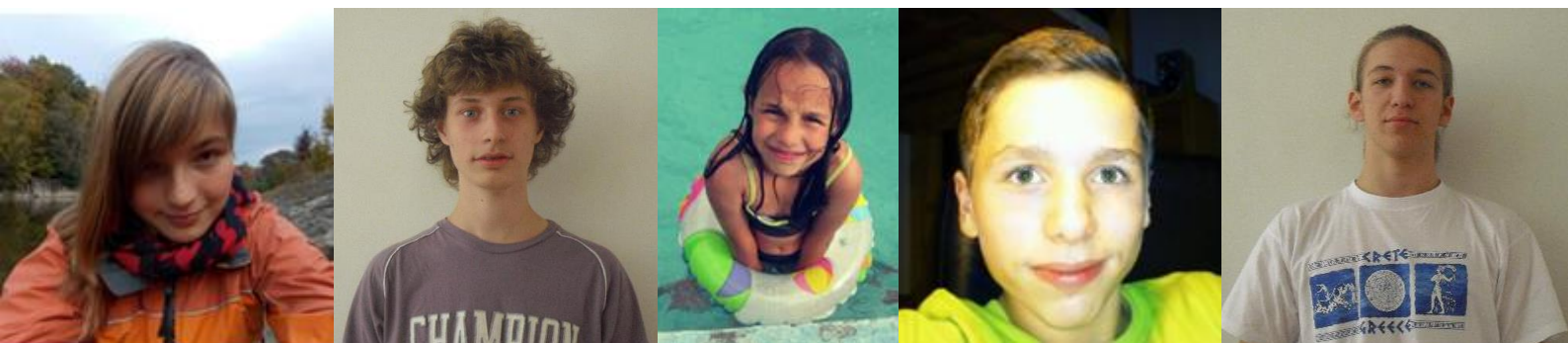

ŠATNA

3

Školní časopis ZŠ Luh - Vsetín 2012/2013

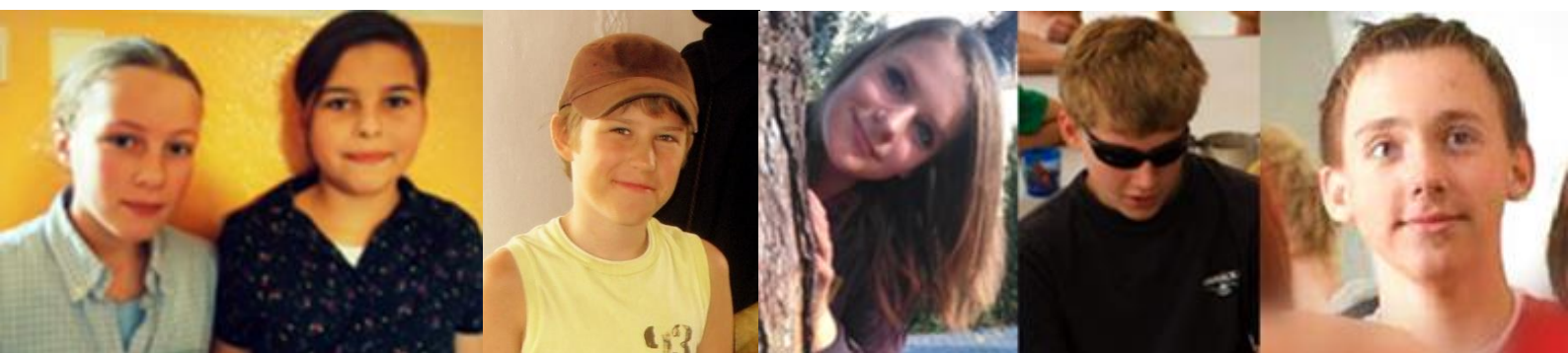
REDAKCE – OBMĚNA

Na začátku školního roku stála Šatna před významnou redakční obměnou – odešli nám loňští devátáci (což nám je líto, ale všichni chápeme, že nebylo v našich silách je tu udržet, navíc doufáme, že společně ještě cosi vytvoříme, neboť máme v tomto směru jisté signály), na druhou stranu nám vyžráli mladší spolužáci, kteří se do psaní doslova vrhli. Nově se na stránkách Šatny budete setkávat s Eliškou Orságovou a Markétou Hurtovou (obě ze VII. B), Kryštofem Borusíkem ze VII. A, Petrem Pechalem z IX. A, Pavlínou Trličíkovou a Tomášem Pařízkem (oba z IX. B). Ze starých redaktorů zůstávají Daniela Baránková, Šimon

Matějček, Daniel Sušeň (všichni z IX. B) a Janek Juriš s Luckou Lačíkovou (oba z IX. A). Rádi v Šatně přivítáme i další kamarády z jiných tříd, kteří umí psát (nebo mají vůli se to učit) a zajímají se o dění kolem sebe. Redakční schůzky míváme ve čtvrtky (nepravidelně) v učebně č. 7 (pavilón II. stupně, 1. patro, třída IX. B).

Kontakty:

satna.luh@seznam.cz
chrobakova.luh@seznam.cz

CO SE DĚJE...

REPORTÁŽ

Na návštěvě v I. C

Na naší škole začala od nového školního roku pracovat nová první třída, která je od ostatních prvních tříd trochu odlišná. Jsou tam děti, které špatně vyslovují některé hlásky, např. r nebo ř. Kromě toho, že se musí naučit všechno stejně jako ostatní prvňáčci, musí navíc trénovat správné mluvení. A tak jsme se tam s kamarádkou vydaly na návštěvu, abychom zjistily, jak se v I. C učí.

Ve třídě je jen osm dětí - šest chlapců a dvě holčičky - a samozřejmě i hodná paní učitelka, která nás pěkně přivítala a nabídla nám hned místo k sezení. Děti mají opravdu krásnou třídu - plnou hraček, pomůcek, obrázků a dokonce mají i bazének s kuličkami.

Pozorovaly jsme, jak probíhá výuka a pokusíme se vám to popsat: na začátku hodiny prováděli děti dýchací cvičení s větrníkem. Poté si s paní učitelkou říkali říkanky. Také vytleskávali a pomocí bzučáku „vybzučeli“ různá slova. Zkoušeli i

logopedická cvičení, kdy vydávali různé zvuky -bzz, sss nebo tik-tak.

Učili se i s pomocí pohádek, které vyprávěla nejen paní učitelka, ale i děti. A že jim to šlo moc pěkně. Potom malovali kočku pomocí básničky a učili se z učebnice písmenka. Děti se pilně hlásily a pozorně poslouchaly svou hodnou paní učitelku Šturalovou, která jim vše laskavě vysvětlovala. Na závěr si ještě zopakovaly, co všechno v hodině dělaly, a pak už měly přestávku.

Nakonec jsme se ptaly dětí na různé otázky:

My: Baví tě to ve škole? Co máš nejradši?

Lukáš: Jo, baví. Nejradši počítám.

My: Co se ti ve třídě nejvíc líbí?

Nikol: Bazének.

My: Co tě nejvíc baví?

Kryštof: Přestávky.

A všechny děti se shodly na tom, že mají moc hodnou paní učitelku.

A protože už byl čas jít, tak jsme se rozloučily a pospíchaly jsme na naši hodinu.

Na shledanou příště!

Eliška Orságová a Markéta Hurtová, VII. B

SVĚTLUŠKA 2013

V září světlušky září a v uplynulém měsíci se opět uskutečnila celostátní sbírka nadace Českého rozhlasu SVĚTLUŠKA. Letošní akce začala devátého září a skončila o dva dny později. SVĚTLUŠKU podpořilo přes 6000 dobrovolníků po celé zemi a mezi nimi také

Jeden svět na školách

Od nového školního roku 2013/14 je naše škola zapojena do projektu **Jeden svět na školách**, který organizuje společnost **Člověk v tísni**. V rámci projektu mohou vyučující dějepisu, občanské výchovy, českého jazyka a výchovy ke zdraví využívat připravené audiovizuální lekce k výuce v oblastech moderních československých dějin, lidských práv, globálního rozvojového vzdělávání, mediálního vzdělávání a mnoha dalších.

Škola se také účastní jednorázové akce **Člověka v tísni** nazvané **Příběhy bezpráví. Měsíc filmu na školách**. Cílem je přiblížit

žáci naší školy. Dobrovolníci chodili po městech a nabízeli předměty SVĚTLUŠKY v hodnotě od 30 do 70 Kč. Mezi dárkovými předměty byl například náramek se svítícím nápisem, tykadla nebo placka s nápisem "Svítiš?". Výtěžek ze sbírky putuje k nevidomým z celé republiky a je určen na hmatové či "mluvící" pomůcky, školení vodících psů apod. Z řad žáků ZŠ LUH se zúčastnily Kateřina z VIII. B, Adéla ze VII.A, Jan Pončík z IX.C, Jan Hajda z IX.B, Lucie Lačíková z IX.A i paní vychovatelka Vendula Hromadová (a z Dětského parlamentu Vsetín Vladimír, Lucie a Veronika). Patronkou projektu SVĚTLUŠKA je zpěvačka ANETA LANGEROVÁ. Lucie Lačíková, IX. A

žákům dějiny všedního dne ve 20. století na příkladu individuálního prožitku lidí, jejichž životní osudy se staly součástí „velkých“ dějin. Od počátku celého projektu se počítá s přímou účastí žáků devátých tříd: nejprve si vybrali „svůj“ film (vyhrál dokument Heleny Třeštíkové Hitler, Stalin a já – válečný příběh mladé židovky Hedy Blochové), po filmové projekci naplánované na 15. listopad bude následovat diskuse s pamětníkem, nebo historikem, kteří žákům zprostředkují živý kontakt s historií. O akci budeme ještě podrobně informovat. –ach-

PTALI JSME SE...

Mgr. Petra Kořenka

Kromě toho, že je Mgr. Petr Kořenek místostarostou města Vsetína, je také stále ředitelem naší školy, který ale momentálně vykonává veřejnou funkci a ta mu teď zabírá nejvíce pracovního i volného času. Pořád se s ním můžeme ve škole potkat a já jsem jednoho takového setkání využil k vyzpovídání pana místostarosty, neboť vím, že se chystá rozšířit svůj pracovní záběr. A to mě zajímalo.

Je Vaše rodné město Vsetín?

Moje rodné město je Vsetín, protože jsem se narodil v nemocnici ve Vsetíně, ale dětství jsem prožil v obci Halenkov a do Vsetína jsem se přistěhoval až v roce 1991.

Chtěl jste zůstat na Vsetíně, nebo jste se chtěl odstěhovat do většího města, případně do zahraničí?

Ne, neměl jsem žádné plány se odstěhovat. Já jsem nastoupil poprvé do zaměstnání na základní škole v Otrokovicích a odtud jsem přešel na základní školu v Luhu. Tady jsem setrval až do roku 2010.

Prošel jsem si zde vlastně vším, což znamená vychovatelstvím, učitelstvím, administrativou, funkcí zástupce ředitele i funkcí ředitele školy. A nikdy jsem neměl potřebu jít jinam.

Byl pro Vás odchod ze školy těžký, když jste byl zvolen místostarostou Vsetína?

Byl a je!

Byl jste zvolen jako první kandidát ČSSD za okres Vsetín do Poslanecké sněmovny. Zmiňovaná strana je v předvolebních preferencích na prvním místě, zůstal byste v případě zvolení nadále ředitelem školy?

Určitě, protože já pořád dělám veřejnou funkci, takže budu pořád ředitelem jako by uvolněným pro výkon veřejné funkce. Nemám ambici odejít potom někam jinam, ale chci se vrátit do školy.

Kdybyste byl vybrán, přijal byste místo politika za ČSSD?

Nezáleží na tom, jestli bych byl vybrán, ale jestli budu mít možnost. A pokud splním to, co chci udělat pro město a region, tak bych byl rád, kdybych se mohl vrátit zpátky ke své práci, což znamená do školy.

Myslím si, že tahle škola patří mezi nejlepší na Vsetíně, na čemž máte svůj podíl - hodláte i naše město takto pozdvihnout a pomoci mu?

Ano, tohle město je krásné samo osobě, tím, jak je položené a určitě mou snahou je dělat tu práci tak, aby se tady lidem líbilo a neutíkali odtud, aby měli práci, žilo se tady dobře rodinám a aby sem přicházeli i lidé z jiných měst rádi bydlet.

Určitě je to pro Vás časově náročné, práce na městě, aktuálně mítinky za ČSSD, škola a další aktivity, jak to časově stíháte?

Tak školu mám jako koníčka čili to nedělám jako práci, protože já nejsem ani za to placený, takže spíš pomáhám jen s projekty a chci si udržet kontakt se školou. Co se týče mítinek osobně moc nedělám. Samozřejmě vyjedu, ale není to tak, že bych vyjížděl každý den, protože si myslím, že lidé by mě měli hodnotit podle práce, kterou jsem doposud udělal a ne podle toho, co jim řeknu, protože ta práce musí být vidět, není to o tom, že jim něco naslibuji. Nechci slibovat, chci, aby lidé mě hodnotili podle toho, co udělá. A že to je časově náročné? To je i práce na městě - pokud ji chce dělat člověk pořádně.

Chybí Vám výuka s žáky, kolegové a ostatní práce ve škole?

Ano, právě proto tu chodím, abych aspoň trošku se do školy dostal, chybí mně ta práce a škola, protože je pro mě srdeční záležitost, takže určitě mně chybí a v okamžiku, kdy bych měl pocit, že už prostě nemám těm lidem nahoře co dát, nebo že už tam jenom sedím, tak zase půjdu do školy, protože si myslím, že tu práci ve škole umím.

Kdybyste byl zase zvolen, vrátil byste se, nebo byste zůstal v politice?

To záleží na výsledcích do Sněmovny, to záleží na spoustě věcí, ale původně jsem se chtěl po jednom volebním období vrátit, teď je to takové, že nevím, kolik ještě věcí budu mít rozdělaných směrem ke školám, protože jsou to projekty z EU a já bych je chtěl dokončit. Měli by se vytvořit nové jazykové učebny, opravit přírodopisné

učebny, takže já mám spoustu plánů a chtěl bych se vrátit teprve až tuto práci dokončím.

Děkuji za rozhovor

Jan Juriš IX.A

PS: Po uzávěrci tohoto čísla proběhly volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR a Mgr. Petr Kořenek se stal novopečeným poslancem za ČSSD. Gratulujeme!

SOUTĚŽE

POZNEJ SVÉHO UČITELE!

Připravily Markéta Hurtová a Eliška Orságová, VII. B

Jistě máte každý svého oblíbeného pana učitele nebo paní učitelku. Každého by určitě zajímalo, jak jeho oblíbený pedagog vypadal, když byl ještě malý, co si oblékal, nebo s čím si hrával. Proto jsme pro vás připravili novou soutěž. V každém čísle ŠATNY zveřejníme několik fotografií učitelů a učitelek z jejich dětství. Poté si

vás obejdeme po třídách a vybereme od vás lístečky s vašimi tipy kdo je kdo. No, a pak už nezbyvá nic jiného, než si odpovědi přečíst, vyhodnotit vítěze a po zásluze ho odměnit. V dalším čísle ŠATNY pak zveřejníme správné odpovědi.

Přejeme vám všem hodně zdarů.

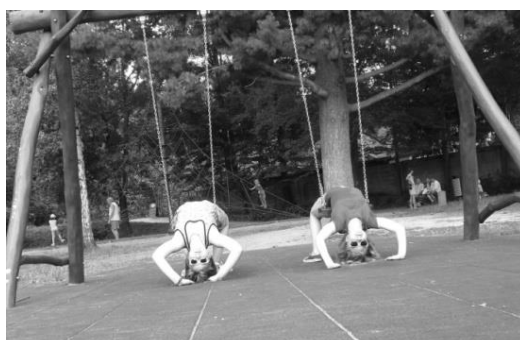

Školní časopis Šatna vyhlašuje soutěž!

Fotíš rád/a? Chtěl/a by ses podělit o svůj nejpraštěnější, nejúžasnější nebo jiný zážitek? Tak potom je tato soutěž právě pro Tebe!!

INFO O SOUTĚŽI:

Jedná se pouze o možnost projevit své fotografické cítění. Soutěž má 1 kolo a není věkově omezena. Porotu budou tvořit amatéři, takže se není bát ☺. Napadlo nás to jenom

úplní
čeho
tak,

Šatna 3

takže téma je samotná fotka. Budeme rádi, když se zapojí co nejvíc lidí. Ale dáváme si jednu podmínku: prosíme žádné fotky v zrcadle. Nejradši bychom byli za fotky bez výrazu „duckface“, ale když budou vtipné, nevadí. Můžete poslat prakticky cokoli, kamarádké, umělecké, nebo fotky přírody. A úplně nejskvělejší by bylo, kdyby se fotky neupravovaly, to už však záleží na Vás ☺ .Konec soutěže: do konce roku 2013

Max. počet fotek: 3

Bereme jednotlivce i skupiny ☺

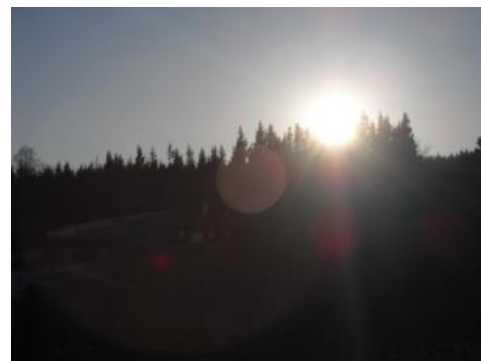
Výhra: ještě upřesníme, ale nepočítejte s nějakým Nikonem, máme omezené prostředky ☺

Fotky pošlete mailem na adresu: DanielkaBarankova@gmail.com. Můžete i osobně třeba na CD, pochybujeme, že dneska to bude někdo vyvolávat ☺ .

Pokud to vyjde, otiskneme výherní fotku v příštím čísle Šatny.

Přeju hodně štěstí, úspěchu a spoustu momentů s foťákem v ruce!!

Daniela Baránková

ŠKOLNÍ DRBÁRNA!!!

Připravuje Pavlína Trličíková, IX. B

Ahoj Borče, Borko, Borčátko!

Právě držíš v rukou superní věc a to... ŠKOLNÍ ČASOPIS ... aby ses moc nenudil, připravila jsem si pro Tebe exkluzivní rozhovor s našimi milovanými učiteli a učitelkami! Položila jsem jim několik otázek, které by Tě možná mohly zajímat... Tak hezky čti, ať Ti nic neunikne! V následujících číslech našeho časopisu se postupně seznámíš se třemi učiteli druhého stupně...jsou to: Petra Schildbergerová, Milan Minarčík a Martina Blažková!

Vy mladší se nemusíte bát! I Vaše pány učitele a paní učitelky „vyzpovídáme“!

A začínáme... s Petrou Schildbergerovou!

- 1. Jak dlouho učíte na této škole?**
Od začátku tohoto století.
- 2. Když někdo v hodině plácne něco trochu neslušného, ale i přesto směšného a Vám se chce smát, co s tím děláte?**
Snažím se nasadit kamenný výraz, i když vevnitř to se mnou lomcuje a cloumá, ale stejně to většinou nevydržím a po chvilce marného přemáhání vyprsknu smíchy.
- 3. Jaký je Váš nejdelší vlas?**
Přiznám se upřímně, neměla jsem dosud čas, změřit si svůj nejdelší vlas. Ale jednou při svačině jsem objevila v čerstvém loupáčku zapečený vlas měřící

cca 80 cm! Dobrou chuť!

4. Čím jste chtěla být ve školce?

Pokud si matně vzpomínám, moje vysněné budoucí povolání se měnilo každým dnem. Takže v pondělí to byla baletka, v úterý kosmonautka, ve středu prodavačka v drogerii, ve čtvrtek hornice, v pátek letuška, v sobotu zpěvačka atd. Nejvíce a nejdéle mě lákala profese zmrzlinářky. Na zimu dobrá, no ne?

5. Vaříte ráda?

Vařím pouze v mimořádných situacích, když to opravdu nejde jinak. Když se zeptám: „Chutnalo vám to?“ ozve se: „Ano.“ No, a když se pak zeptám: „A nechcete přidat?“ ozve se: „Ne!!!“ Takže asi tak.

6. Baví Vás nějaký sport? Jaký?

Baví mě jízda na kole, ale pouze pokud venkovní teplota přesáhne +25 stupňů Celsia. V televizi velmi obdivuji krasobruslaře a skokany na lyžích, protože já jsem na bruslích dokázala ustát tak 2,5 vteřiny za celý svůj život a na lyžích jsem se zatím pohybovala zásadně jediné po rovince „závratnou“ rychlostí 30 cm za 5 minut.

7. Jaká jste byla, když jste chodila na základní školu? (oblíbená/neoblíbená, hodná/výlupek)

Ten, kdo má vždycky zaručeně všechny domácí úkoly vzorně vypracované a je ochotný je poskytnout zdarma všem svým spolužákům před vyučováním, by měl být logicky oblíbený. Moji učitelé by o mně zřejmě řekli, že jsem byla hodná a pečlivá, jako bych už tehdy podvědomě tušila, že jednou budu i já strašit u tabule své žáky pravidly anglické gramatiky a zadáváním hromady nezbytných domácích úkolů.

8. Jaký je Váš nejlepší prázdninový zážitek?

Zážitků mám nepřeberné množství a je těžké vybrat ten nejlepší. Ráda vzpomínám na adrenalinové skákání do sena ve stodole, na sbírání borůvek s úspěšností půl hrnečku plodů za 4 hodiny pobytu v lese, koupání pro otužilé jedince v potoce s teplotou vody 8°C, večerní hry na schovávanou ve vysoké trávě plné nejrůznější havěti, stanování na zahradě 5 metrů od baráku s veškerým komfortem apod.

9. Kdybyste měla možnost vybrat si jakékoliv ANGLICKÉ jméno, jaké by to bylo?

Zvolila bych si buď jméno SUMMER, protože léto prostě miluju, stejně jako chuť čepované Kofoly, popřípadě bych si vybrala jméno POPPY - není totiž pro mě větší dobrůtky než jsou makové buchty, až na ten důsledek jejich konzumace - „sexy“ černobílý úsměv.

10. Jakou máte barvu kartáčku?

Potrám si na barevnou sladěnost. Pyžamo mám fialovo-bílé, kartáček má proto lila-fuchsiovou barvu. Módní policie vás může načapat všude!

11. Hrajete nebo hrála jste na nějaký hudební nástroj? Jaký?

V dětství jsem hrála na zobcovou flétnu, která byla celá ze dřeva a po mém intenzivním dvouhodinovém hraní docela dlouho vysychala. Tak jsem toho raději zavčas nechala!

12. Životní motto?

„Nikdo není tak chudý, aby nemohl darovat úsměv.“

CO PŘÁVĚ ČTU

PŘISEDNĚTE SI

DAVID RATH: Přisedněte si. Praha (Columbus) 2012.

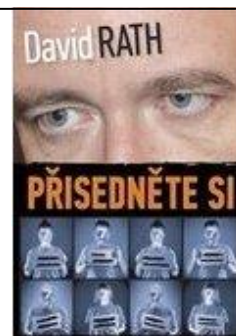
Kniha je napsaná jedním z nejsledovanějších vězňů ČR v současnosti, Davidem Rathem, zadrženým na jaře 2012. David Rath vypráví o posledních měsících svého života, které strávil ve vazební věznici v Litoměřicích. V retrospektivním líčení popisuje nejen vzestupy a pády své politické kariéry, ale také třeba život své rodiny. Jelikož David Rath – podle všeho - nemá už co ztratit, mluví zejména o věcech, které měly zůstat navždy utajené: nejfrekventovanějšími tématy jsou zmanipulované veřejné zakázky, mafiánské praktiky politiků a také státní zástupkyně Lenky Bradáčové, která si podle autora vystavěla na jeho případu kariéru.

Celkem 90 kapitol je rozděleno přibližně do 3 okruhů: rodina, kariéra a pocity z cely „o velikosti 5 kroků tam a zpátky“. Snaží se popsat opravdový příběh a ne ten, který nám vnutila média - a už po pár přečtených kapitolách jsem zjistil, že většina informací z televize se od Rathova popisu lišily.

Jak se nám David Rath představuje? Mluví o tom, jak byl dvakrát zvolen do funkce prezidenta České lékařské komory, kde úspěšně úřadoval. Jak se se nechal od tehdejšího premiéra Jiřího Paroubka přemluvit a jít s ním do voleb. V roce 2010 ČSSD pak skutečně vyhrála volby a Rath se stal ministrem zdravotnictví. Jak se to mnoha lidem nelíbilo a snažili se mu podrážet nohy. Za nejtvrdší úder Rath považuje vyhrožování od Romana Janouška, „kmotra“ ODS. Jenže David Rath se podle svých slov nezalekl. Rath tvrdí, že celá korupční kauza byla na něho připravená.

Tuhle knihu pečlivě čtu, protože mě zajímá celá tato kauza, ale i pro klasické čtenáře sci-fi a krimi bych ji doporučil, protože když se do ní začtete, nebude se Vám chtít od ní odejít.

Jan Juriš, IX. A

CO TVOŘÍME

POEZIE

Připravuje Šimon Matějček, IX. B

Markéta Hurtová, VII. B

KONÍČEK

Tam, kde se teď koupou lidé,
kde odpadků hora zbude,
tam, kde vykopali rybníček,
tam se dřív pásal můj koníček.

Koník byl překrásný, černý,
také poslušný a věrný.
Cválala jsem s ním po lukách,
z ničeho neměli jsme strach.

Soutěže jsme vyhrávali,
života si užívali.
Všechno to bylo jako sen,
až jednou přišel onen den.

Velká soutěž konala se
a můj kůň byl v celé kráse,
učesaný, vyčištěný,
ocas krásně zapletený.

Všecičko to byl problém můj,
chtěla jsem vyhrát stůj, co
stůj.
Nic jiného neviděla,
jenom jsem to vyhrát chtěla.

Startovali jsme devátí,
dlouho jsme stáli před tratí.
Vzdálenosti si měřili,
abychom pak zvítězili.

Na startovní čáře stáli,
rozhodčího jsme čekali.
On pak závod odstartoval
a můj kůň do běhu se dal.

Další a další překážka,
rovina, potom zatáčka.
Velkou jistotu jsem měla
a koníka pobízela.

Jéje! Co se to teď děje?
Brada se mi strachy chvěje.
Ta překážka těžká byla,
nikdy jsem ji neviděla.

Můj koník ji přeskočit chtěl,
že nezvládne to, nevěděl.
Vrazil do ní svým kopytem,
vzápětí už padám na zem.

Cítím bolest a taky strach
a už ležím na nosítkách.
Ty lidi kolem nevnímám

a než bys mrkl, usínám.

Když jsem se však probudila,
v nemocnici jsem už byla.
„Co se stalo?“ jsem se ptala,
odpověď jsem nedostala.

Přišlo tam několik lidí,
řekli, že mě rádi vidí.
Pan rozhodčí taky tam byl
a všechno mi to vysvětlil.

To, co mi řekl rozhodčí,
vehnalo slzy do očí.
Koně utratit museli,
jinou možnost prý neměli.

Ošklivě si nohu zlomil
a už nikdy by nechodil.
Kdyby ho neutratili,
zbytečně by ho trápili.

Pro mě teď zčernal celý svět.

„Prosím, koníčku, vrať se
zpět!“
Dnes už vím, že se nevrátí,
pořád ho vidím na trati.

Já jsem si zlomila nohu,
už nikdy jezdit nemohu.
Věším ježdění na hřebík,
strašně mi chybí můj koník.

Na pastvině už kůň není,
krajina se rázem mění.
Rybník nechali vykopat,
aby se tam dalo koupat.

Takhle to vždycky dopadá,
hlídejte si svá zvířata.
Lepší je vidět koníka,
nežli lidi u rybníka.

Tam, kde se teď koupou lidé,
kde odpadků hora zbude,
tam, kde vykopali rybník,
tam se dřív pásal můj koník

Auta - budoucnost současnosti

Připravuje Daniel Sušeň, IX. B

Okřídlený šíp

O vznik společnosti se před 117 lety zasloužili její zakladatelé- Václav Laurin a Václav Klement, kteří svou firmu založili v Mladé Boleslavi. Ale auta nevyráběli hned od začátku- V prvních letech vyráběli a opravovali Laurin & Klement jízdní kola pod obchodní značkou Slavia. O čtyři roky později začali vyrábět jízdní kola s přídatným motorem, jakési motokola. Tyto motocykly brzy získaly velkou popularitu a také několik závodních ocenění. Svůj první automobil představila společnost v roce 1905 pod názvem „Voiturette A.“

V roce 1964 přišla škoda s prvním automobilem, který vlastnil samonosnou karoserii, na rozdíl od Felicie kabrio a Octavie měly karoserii posazenou na nosném rámu. Asi v roce 1988 přešli na výrobu škoda favorit. Ten měl jako první škoda náhon na přední kola a byl vypracován za pomoci italského designera Nuccio Bertone. 16. dubna 1991 byla prodána česká automobilka Škoda Auto německému Volkswagenu. Toto vedlo k zásadním změnám v designu a vybavení vozidel dle požadavků zákazníků (začaly se vyrábět luxusnější verze). V roce 1994 se začala vyrábět škoda Felicia- ta už měla stejné motory jako VW golf. Za 2

roky přišla škoda s dosud nejoblíbenějším modelem Octavia. S Octavií přešly na výrobu aut s pohonem 4x4. Úspěch těchto modelů spočíval v dobrém poměru cena a kvalita a hodně typů motorů a karoserií (Felicia kabrio, pick-up, kombi, ale i obyčejná krátká verze) V dnešní době se škoda nezaměřuje pouze na výrobu rodinných a užitkových vozů, ale i sportovních, ty mají označení RS, které na rozdíl od dřívějších sportovních vozů jsou již pro běžné zákazníky. S těmito modely se snaží proniknout nejen v tuzemsku, ale i zahraničí.

Nejúspěšnější modely:

Jako jeden z nejvydařenějších užitkových modelů by šla považovat Škoda 1203. Začátek výroby byl v roce 1955 Ta byla využívána jako sanitka, pohřebák, karavan a zároveň se vyráběl i jako valník. Rodinný, ale i sportovní by šla považovat Škoda Octavia a Octavia RS. Její první generace se vyráběla rekordně dlouho- 1996-2010, bez modernizace. Další hodně prodáváný model je Fabia, ta už byla postavena na kompletní platformě od Volkswagenu. A celkově všechny modely mají docela dobrou pověst svou kvalitou a zároveň nízkou cenou.

PRÓZA

Kryštof Borusík, VII. A

Čím to vlastně umýváme nádobí?

Víte, když jsem byl malý, myslel jsem si, že houba na umývání nádobí se dělá na takovém stroji ve tvaru čtverce a do toho čtverce se vždycky naleje houbová hmota a až to zatvrdne, tak se to prodává. Ale jak jsem byl ve vesmíru, tak jsem zjistil, že tato teorie není vůbec pravdivá. Abych vám to pověděl od začátku...

21. 9. 2058 byly zrovna prázdniny a my jsme s výzkumným týmem byli ve vesmíru. Zrovna jsme projížděli soustavou kuchyňských potřeb. V tom jsem si vzpomněl na mou teorii o mycích houbách. A tak jsem požádal skupinu, jestli by mě na té planetě nevyšadili. A taky že jo.

Jakmile mě tam vysadili, začal jsem se rozhlížet po velkých továrnách. Ale všude byla jen samá příroda, lesy, houby a hlavně plotem ohraničené velké farmy. A protože jsem byl blízko jedné takové farmy, šel jsem se optat na cestu. Hned, jak jsem do farmy vkročil, zjistil jsem, že má otázka je už předem zodpovězena, a že tohle je má poslední zastávka. Všude na farmě byly zasazeny stromy, bylo jich asi sto, ne tisíc, milion a ještě víc. Všude na těch stromech rostla nějaká pavučina, kterou sbírali takoví malí mužiči s kloboučky. Dávali ji do košíků a nosili do

obrovitánské budovy uprostřed farmy. Řekl jsem si, že se tam také půjdu podívat. Nevěřil jsem svým očím.

Ve velké třípatrové budově bylo na každém patře deset místnůstek a v každé té místnůstce dřepěl človíček a pletl - hádejte co?! - no přece houbu. Panečku, to byste nevěřili, kolik čumprlíčků tam dřepělo a pletlo. Ale co to slyším za zvuk? Zní to jako vesmírná loď? Půjdu se tam podívat. Otevřel jsem dveře a opravdu tam stála. Právě přichystaná k odletu a byla celá naplněná houbičkami. A kam letěla? No přece k nám, na Zem. Tak jsem neotálel a odletěl s nimi.

Břetislav Koziel, VII.A

Dobrodružství dobrého Honzy

Zkoušeli jsme si v hodinách češtiny dokončovat cizí příběhy. Tak se podívejte, co jsem vymyslel já.

Poslední slova čteného příběhu byla: „... z křoví vyskočila...“ a pak už jsem musel pokračovat sám na vlastní pěst:

... liška a Honza se lekl tak, že pustil ranec a buchtu vypadly ven. Honza dal zpátky buchtu do rance, zvedl ho a šel dál. Najednou před sebou uviděl starou babičku, která měla na zádech pytel mouky. Honza došel k babičce a pravil: „Dobrý den, babičko, nechcete s tím pytlek pomoci?“ Babička promluvila hrubým hlasem: „Děkuju, mládenče. Na, tady máš pytel a dones ho k chaloupce před tebou.“

Honza odnesl pytel k chaloupce a babička mu řekla: „Děkuji. Na, tady máš za odměnu láhev vína, ze které nebyde ani kapka, když se napiješ.“

Honza si vzal láhev, poděkoval a šel dál. Po chvíli cesty potkal Honza starého dědečka a šel za ním. Honza se zeptal dědečka:

„Dobrý den, dědečku, kampak kráčíte?“

Dědeček odpověděl: „Kráčím hledat něco k snědku. Hladovím už jeden den.“

Honza nato: „Na, dědečku, tady máš mé buchtu a dobře se najez.“

Dědeček poděkoval a řekl: „Já sice toho u sebe moc nemám, ale tady ti dám moji dýmku, ze které nebyde ani trochu tabáku.“

Honza poděkoval a kráčel dál. Šel dál a dál a najednou uviděl město a v něm krásný zámek. Kráčel dál a došel do města. Honza si řekl: „Měl bych si tam najít práci. Zkusím štěstí v zámecké kuchyni.“

Kráčel krásným živým městem přímo do zámku. Najednou potkal šéfkuchaře a zeptal se ho:

„Dobrý den, pane, mohl bych u vás pracovat?“

Šéfkuchař: „Ano, můžeš, zrovna jsem někoho hledal. Dva denáry na den.“

Honza odpověděl: „Beru!“

A pak pracoval v kuchyni dva měsíce. Jednou uslyšel někoho vzlykat u dveří do kuchyně. Honza se podíval za dveře a viděl vzlykat samotnou princeznu.

Honza se ji zeptal: „Dobrý den, Výsosti. Proč pláčete?“

Princezna smutně odpověděla: „Za dva dny má přiletět pro mě drak a nemá mě kdo zachránit. Všichni vojáci a princové se bojí.“

Honza řekl: „Já bych to zvládl!“ A pak šel s princeznou ke králi a řekl mu, že zabije draka a zachrání princeznu.

Král řekl: „Jestli to zvládneš, dostaneš půl království a princeznu za ženu. Honza dostal štít a meč a hned se vydal na cestu. Šel a šel a najednou se objevili loupežníci a řekli:

„Stůj! Dej nám vše, co máš, jinak tě zabijeme!“

Honza dal vše, co měl, i láhev vína a dýmku! Loupežníci zajali Honzu a šli k táboru. Navečer pili loupežníci láhev nekonečného vína a kouřili dýmku s nekonečným tabákem. Zanedlouho byli všichni loupežníci namol a šli spát. Honza se rozvázal díky noži, který tam zapomněl jeden z loupežníků. Honza vzal meč a štít a vydal se na cestu. Po dlouhé cestě uviděl jeskyni a v něm byl drak. Honza se tiše proplížil a uťal drakovi hlavu a vzal ji jako důkaz, že draka zabil. Když byl v zámku, ukázal králi hlavu a za den se konala svatba. Od té doby žili Honza s princeznou spokojeně, dokud nezemřeli, anebo je někdo nerozdělil.

RECENZE NA PC HRY

Připravili Jakub Juřica a Jan Životský, VII. A

GameTeamCZ

League of legends

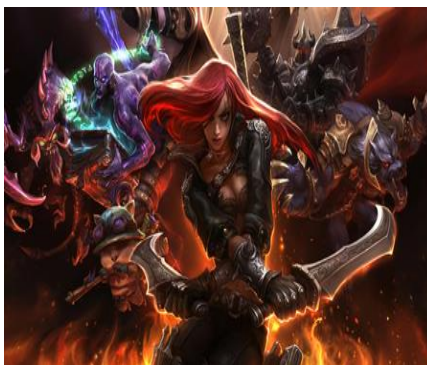
League of legends je RPG zdarma hra, která je založena na čtyřech mapách: Summoner's Rift, TheTwistedTreeline, HowlingAbyss, TheCrystalScar. Můžete si vybrat mezi více než 100 hrdiny, každý hrdina má svoje vlastní super schopnosti. Účelem hry je dobýt soupeřovo území. Tato hra se stala jedním z nejslavnějších RPG.

Hodnocení: +Grafika

+Hratelnost

+Výběr hrdinů

-Málo map

UnrealTournament 3

Unrealtournament 3 je akční sci-fi střílečka, s velkým výběrem map, vozidel a zbraní. Dostupné jsou letadla, tanky a nepřátelské sci-fi stroje. Ve hře je hodně vizuálních efektů, to znamená že je i hodně náročná na grafiku.

Herní režimy :

Warfe- Cílem je navázat „uzly“ a zničit nepřátelské Jádru.

Deathmatch- Cílem je získat co nejvíce bodů za zabití nepřítele.

Dále : Greed, Team Deathmatch, Capture the flag, VCTF...

Hodnocení: +Grafika
+Herní zážitek
+Hratelnost

Novinky

- Playstation 4 přišel z několika vylepšeními: nové ovladače, mnohem výkonnější, a také nové ovládací prvky.

- GTA 5 vůbec „nejlepší“ hra na světě: „Grand Theft Auto V vydělalo za první tři dny prodeje přes 1 miliardu dolarů.“ Dokonce pokořilo několik rekordů.

- Grafika hry je přímo úžasná a také hratelnost. Dále obrovský výběr aut, hodně sportů: Golf, Tenis atd., Velká mapa která se hodně podobá mapě z GTA San Andreas.

- Grand Turismo 6 (Řidičský simulátor) se očekává na konci roku 2013.

Nejlepší Hry zdarma – Mezi nejlepší hry zdarma bych určitě zařadil Battlefield play4free, Need for Speed World, Battlefield 1942 a Counter Strike.

O ČEM PŘEMÝŠLÍME

BEZ PŘÁTEL NESTOJÍ ŽIVOT ZA NIC!

Zuzana Horáková, IX. A

Dokážete si představit život bez přátel a přátelství?

Na chvíli se zamyslete a představte si chvíle, které většinou trávíte s přáteli, a že tam jste najednou úplně **SAMI**. Nikde neslyšíte jejich zábavné history ze života, neslyšíte jejich smích, nevidíte úsměv na tvářích vašich přátel a necítíte ani jejich blízkost. Cítíte se najednou sami a říkáte si, jak jste malí oproti celému světu kolem vás.

Je tedy možný život bez přátel?

NE, není možný. Žít život sám, to je stejné jako když z vás někdo něco vytrhne a vy už nejste celí. Nejste takoví, jací jste byli předtím. Máte v sobě prázdné místo, které vyplňuje jen váš smutek a samota. A takto žít by si přece nikdo z nás nepřál.

PTÁKOVINY

Připravuje Kryštof Borusík, VII. A

Chovatel má papouška, který mluví strašně sprostě. Když už to odnaučit, zavře ho za trest do mrazáku. Po chvíli mrazák papoušek povídá: „Omlouvám se za to nevhodné chování, už se opakovat. Mám jen jednu otázku: Co udělalo to kuře?“

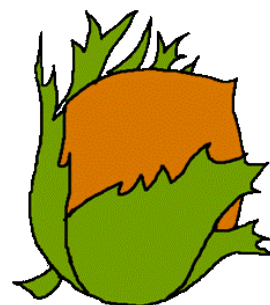
neví, jak ho otevře a to nebude

Sedí chlápek na lavičce, vedle něj na zemi pes. Jde o kolo paní, mile na psa podívá a ptá se pána: „Kouše váš pes?“ „Ne můj pes nekouše.“ Tak se paní k pejskovi ohne a raf, půl rukávu pryč. Paní se začne rozčilovat: „Vždyť jste říkal, že váš pes nekouše!“ „No taky jo! Ale tohle není můj pes!“

Popelka dostane tři oříšky. Otevře první...a nic. Otevře druhý a zase se nic neděje. Otevře třetí, vykoukne červík, rozkouká se, pohlédne na Popelku a povídá: „Trapas, co?“

Víte co je největší zákon schválnosti? Když má včela alergii na pyl...

Svoje vlastní vymyšlené Ptákoviny můžete posílat na adresu uilop@atlas.cz

Rozdělení rubrik a práce:

Daniela Baránková – šéfredaktorka, Co právě čtu, reportáže, próza, soutěže, korektury

Šimon Matějček – poezie

Pavλίna Trličíková – Drbárna, reportáže, korektury

Tomáš Pařízek – přepisy, próza, reportáže

Daniel Sušeň – Auta - budoucnost současnosti

Petr Pechal – grafika

Lucie Lačíková – zprávy, drby, akce

Janek Juriš – rozhovory, politické komentáře

Kryštof Borusík – Ptákoviny, próza

Markéta Hurtová, Eliška Orságová – reportáže, zprávy, soutěže

Kontakty:

satna.luh@seznam.cz; chrobakova.luh@seznam.cz